

UDK 61-051(497.11)"1944/1946"
COBISS.SR-ID 38767113

Lekari na području Timočke krajine posle II svetskog rata

Petar Paunović

RAJAČKA ŠKOLA ZDRAVLJA, RAJAC

I

Period na koji se odnosi ovo istraživanje su prve posleratne godine: 1944, 1945. i 1946. godina. To su bile veoma teške godine u životu naroda na području Timočke krajine u kojima je zdravstvena zaštita stanovništva bila na niskom nivou. Potrebe stanovništva za zdravstvenom zaštitom daleko su prevazilazile mogućnosti državne službe i privatne lekarske prakse. Stanovništvo u gradovima bilo je u povoljnijoj situaciji jer su lekari, osim u nekoliko seoskih naselja (Salaš, Jabukovac i Andrejevac), svi živeli i radili u gradovima. Brojnije seosko stanovništvo, a posebno ono u zabačenim selima, teško je dolazilo do lekara i često umiralo i od bolesti koje je bilo moguće lečiti. Seosko stanovništvo je umiralo i od posledica povreda jer nisu bili u mogućnosti da blagovremeno potraže i dobiju lekarsku pomoć.

U ovom radu, sa ciljem da se bliže opišu detalji iz života i rada lekara na području Timočke krajine, korišćena je arhivska građa iz Istorijskog arhiva Zaječara "Timočka krajina [1, 2]".

II

Lekari su stub zdravstvene zaštite nekog područja, a njima u radu pomaže zdravstveno osoblje. Iz jednog "Spiska sanitetskog osoblja na teritoriji okruga Zaječar na dan 27. aprila 1944. godine" vidi se koji su lekari lečili bolesnike na području Timočke krajine. Pored bolesnih sa tog područja, pomoć sanitetskog osoblja u vidu lečenja očekivali su bolesni i ranjeni vojnici sa fronta, izbeglice i ratni zarobljenici. Iz pomenutog spiska se vidi da je u trenutku kada je on sačinjen na području Timočke krajine, "na licu mesta" bilo 39 lekara, ili po jedan lekar na 7387 stanovnika. Treba imati u vidu da se, s obzirom na vreme na koje se odnosi ovo istraživanje, broj lekara stalno menjao, povećavajući se i smanjujući, pre svega u zavisnosti od potreba za lekarima na frontu i u armiji, u tadašnjoj administraciji, u vezi sa mobilizacijom i demobilizacijom ili su se vratili iz zarobljeništva.

U Zaječaru su radili sledeći lekari:

Dr Milan B. Mitrović obavljao je dužnost poverenika, a Dr Branko P. Kosanović dužnost sanitetskog referenta Okružnog narodnog odbora. Referent saniteta komande bio je Dr Stanislav Tadić.

Dr Ahilo Grezo bio je lekar zaječarskog područja, Dr Jevrem Stanojević lekar rudnika "Srpski Balkan". Na dužnosti garnizonskog lekara bila je Dr Olga Pavlović, a lekar Sreskog narodnog odbora bio je Dr Radomir Nikolić.

Bolnički lekari u Zaječaru su bili:

Dr Ljubica Arsović, specijalista za unutrašnje bolesti -šef "unutrašnjeg odeljenja" bolnice,

Dr Krunoslav Popović - upravnik bolnice i šef ginekološkog odeljenja,

Dr Miroslava Grujić-Đorđević -šef hiruruškog odeljenja bolnice,

Dr Desanka Đermanović-Ivanović -lekar u Domu zdravlja,

Dr Cvetko Gligorijević -lekar grada Zaječara,

Dr Leposava Stevović lekar-činovnik okružnog ureda u Zaječaru,

Dr Mileva Kestić - privatna lekarska praksa u Zaječaru.

U Negotinu su radili sledeći lekari:

Dr Svetislav P. Atanasković, malariolog, upravnik zdravstvene stanice i sreski sanitetski referent Narodnog odbora,

lekari komande mesta: Dr Nikola Anđelković i Dr Darinka Letić-Nikolić

Upravnik bolnice i šef hirurškog odeljenja -Dr Midrag K. Kostić

Šef unutrašnjeg odeljenja bolnice Dr Stanislava Ružić-Perić

Privatni lekari: Dr Draginja Zdravković i Dr Milan Đ. Stojković.

Adresa autora: Petar Paunović, Rajačka škola zdravlja, Rajac, Negotin, Srbija

E-mail: rajcanin@gmail.com

Rad primljen: 02.04.2021. Elektronska verzija objavljena: 28.05.2021.

U Boru su radili sledeći lekari:

Dr Božidar S. Ivković -Upravnik bolnice bratinske blagajne i sreski zdravstveni referent,
Dr Georgije Pedanov, hirurg, lekar bratinske blagajne,
Dr Lepold Brnčić, zubni lekar bratinske blagajne,
Dr Stevan Jokanović -lekar mesne bratinske blagajne,
Dr Mihajlo Petrovski -lekar zdravstvene zadruge u Zlotu.

U Knjaževcu su radili sledeći lekari:

Dr Leka Đoković sreski sanitetski referent Narodnog odbora,
Dr Radmilo Janković v. d. upravnika bolnice,
Dr Radomir Vladić, hirurg na hirurškom odeljenju bolnice,
Dr Evgenija K. Fijošina - privatni lekar.

Pored pomenutih, u drugim naseljima na području Timočke krajine radili su sledeći lekari:

Dr Radmilo Jokanović -v. d. upravnika u Boljevcu,
Dr Jovan Panajotović -lekar bratinske blagajne u Majdanpeku,
Dr Stojan Nikolić dužnost sreskog referenta Narodnog odbora u Donjem Milanovcu,
Dr Jovan Zguricos, Sreski sanitetski referent narodnog odbora u Andrejevcu,
Dr Mirko Subotić - sreski sanitetski referent i lekar komande mesta u Jabukovcu,
Stevan Ilić-sreski sanitetski referent Opštinskog narodnog odbora u Salašu,
Privatni lekar u Kladovu bio je Dr Ljutica Đ. Dimitrijević.

U spisku o kome je reč pomenuti su još lekari Dr Branko Krstić, sanitetski major, Dr Dragutin Paunović i Dr Milutin Milenović koji su se vratili iz zarobljeništva i "predloženi (su) za preuzimanje". Pomenuti je i Dr Milić Milivoje koji je živeo u Gamzigradskoj banji, ali bolestan i nesposoban za rad.

Većina lekara na području Timočke krajine obavljala je poslove u državnoj službi kao poverenici zdravlja i sanitetski referenti okruga i srezova, lekari komande mesta i gradskog lekara, zatim su radili kao bolnički lekari, lekari bratinskih blagajni u Boru i Majdanpeku, a samo mali broj bili su privatni lekari. Kako je bilo malo lekara a potrebe naroda za njima velike, bez obzira kakve su funkcije i dužnosti imali u tadašnjem sistemu zdravstvene zaštite, radili su, prema potrebi, istovremeno u bolnici, komandi mesta, po domovima zdravlja, narodnim ambulancama i bolnici i ambulancama, pri bratinskim blagajnama i svuda gde je to bilo potrebno. S obzirom na potrebe naroda za lečenjem, u 1945. godini dozvoljena je privatna lekarska praksa lekarima u slobodno vreme kada nisu na "zvaničnom mestu". U jednom aktu od 19. februara 1945. godine zdravstvenog odeljenja Povereništva za zdravlje ASNOS-a u Beogradu, Okružnom narodnooslobodilačkom odboru u Zaječaru, jasno se stavlja do znanja da je zabrana lekarima da rade privatno bila u suprotnostima sa pravima obolelih -"da za svoje lečenje mogu izabrati ili pozvati lekara koga žele". Dalje se kaže da "Privatna praksa nije zabranjena, niti se može zabraniti rešenjem ONO-a, dok u tome smislu ne budu izdata naređenja". Uz akt dostavljen je i pravilnik o nagradama koju su oni mogli naplatiti od bolesnika i to za jedan "dnevni pregled (od 6 časova ujutru do 8 časova posle podne" - 250 dinara, a u stanu 350. Za intravensku injekciju naplaćivali su 160, za intramuskularnu 80 a za subkutanu 50 dinara.

Među lekarima o kojima je prethodno bilo reči, njih tridesetoro bili su muškarci i bilo je devet žena. Četiri su bile neudate, a dve udovice. Među muškarcima lekarima trojica su bili neoženjeni a jedan udovac. Najveći broj lekara bili su porodični ljudi sa većim brojem dece. Dvojica lekara su imali po četvoro i troje dece. Po dva deteta bilo je u porodicama dvanaestoro lekara, a devetoro lekara je imalo po jedno. Bez dece je bilo četvoro lekara. Muškaraca lekara je bilo najviše u uzrastnoj dobi između 41. i 50. godine - 18, i između 51. i 60. - 7. Po jedan lekar bio je u starostnoj dobi od 21. do 30. godine života, od 31. do 40. i od 61. do 70. godine. Kada je reč o lekarima ženama, i tu je slična situacija. Pet lekarki je bilo u uzrastu između 41. i 50. godine starosti, a po jedna između 31. i 40. i 51. i 60. godine života. Lekari su dobro zarađivali, pa se može reći da su živeli bolje nego drugi. Većina je imala služavku.

III

Jedan od razloga promena broja i sastava lekarskog kadra na području Timočke krajine bio je mobilizacija lekara za potrebe vojske. Iz jednog akta Okružnog narodnooslobodilačkog odbora od 2. februara 1945. godine može se saznati koje je sanitetsko osoblje mobilisano iz pomenutog okruga [3]. Povereništvo zdravlja Predsedništva ASNOS-a u Beogradu upozoreno je da bi zbog mobilisanja

sanitetskog osoblja, među kojima je bilo najviše lekara, došlo do "posledica u sanitetskoj organizaciji Okruga koje se ne bi mogle popraviti i usled kojih bi trpeo i vojni i civilni sanitet."

Ukupno je mobilisano 18 lekara i to: Dr Mićo Mićović, epidemiolog i upravnik Doma narodnog zdravlja, Dr Bosiljka Popović, šef tuberkuloznog odeljenja bolnice, Dr Dimitrije Popović, specijalista za dečje bolesti iz Zaječara, Dr Stevan Jokanović, rudarski lekar u Boru, Dr Veljko Milanović, lekar komande mesta u Andrejvcu, Dr Stevan Ilić, sreski lekar u Salašu, Dr Dara Letić-Nikolić, specijalista zaraznih bolesti, Dr Staslava Perić-Ružić, bolnički lekar i Dr Draginja Zdravković, privatni lekar iz Negotina, Dr Slavko Pištelić, sreski lekar i upravnik bolnice u Kladovu za vojnu bolnicu u Kruževcu.

Dr Mićo Mićović mobilisan je na dužnost lekara "14 korpusa bolnice", kao i Dr Dimitrije Popović, šef dečjeg odeljenja, Dr Radmilo Spalajković, specijalista za uho, grlo i nos i šef ušnog odeljenja kao i Dr Časlav Babić, hirurug i šef hirurškog odeljenja zaječarske bolnice. Pored pomenutih lekara, bio je mobilisan Dr Branko S. Milosavljević, privatni lekar, Dr Vladimir Kujundžić, lekar dečjeg doma u Negotinu, Dr Borivoje Ilić, saobraćajni lekar iz Knjaževca i Dr Sotir Stavridis, hirurug i šef hirurškog odeljenja knjaževačke bolnice, Dr Kosta Mihajlović, referent sanitetske komande mesta u Boljevku, Dr Aleksandar D. Anastasijević, lekar komande mesta u Boru, Dr Milivoje S. Kosanović, sreski lekar u Salašu, Dr Miodrag Jelisijević, hirurug sanitetski major i Dr Svetolik Pacić, uredski lekar, Dr Božidar Stanojević, lekar školske poliklinike iz Zaječara i Dr Radomir Vladić, hirurug i šef hirurškog odeljenja iz Knjaževca.

Okružni narodnooslobodilački odbor se zauzimao posebno da se demobilise Dr Slavko Pištelić koji je uživao veliko poverenje tadašnjih vlasti i obavljao važne javno-zdravstvene funkcije sreskog lekara i sanitetskog referenta Komande mesta u Kladovu i vodio bolnicu, i mesto njega mobilise Dr Ljutica Dimtrijević, privatni lekar, "bivši narodni poslanik i perjanica Stojadinovića i Cvetkovića koji nije sposoban, ni poverljiv da zameni mobilisanog Dr Pištelića pri NOO, Komandi mesta i da vodi bolnicu [4], tako da bi bio pogodan za vojnu službu. „Traženo je da oslobodi mobilizacije i Dr Mićo Mićović, epidemiolog, upravnik Doma narodnog zdravlja, sanitetski referent pri komandi mesta i jedan od glavnih rukovodilaca Sanitetske škole u Zaječaru za vojne i civile sanitarce [5].“ Ukazivalo se na njegovo slabo zdravlje i činjenicu da je imao izvađen bubreg. Traženo je da se oslobodi obaveza mobilizacije Dr Stanislava Ružić-Perić, v.d. šefa unutrašnjeg odeljenja negotinske bolnice, jer je bila u šestom mesecu trudnoće kao i da se umesto njih mobilise privatni lekar Dr Milan Stojković koji je bio neoženjen i bez dece. Odgovor na ovakve zahteve bio je da se tu ništa ne može uraditi jer je to "stvar vojnih vlasti i potrebe naše vojske". U prvim posleratnim godinama bilo je teško naći meru kako da se obezbedi sanitetski kadar da ne trpe potrebe „narodnooslobodilačke vojske i civilne potrebe saniteta Okruga".

IV

Ministarstvo zdravlja Republike Srbije naredilo je 10. septembra da se popišu i reguistruju svi lekari i sačini imenik lekara, kao i da se o registrovanju izda potvrda svakom lekaru koju će koristiti kada promeni mesto boravka i službu. Okružni narodni odbori imali su obavezu da, pošto sačine pisak svojih lekara, pošalju ga Ministarstvu koje je sačinilo glavni imenik za Srbiju. Iz spiskova lekara objavljuju se osnovni biografski podaci uz svrsishodan komentar iz drugih izvora. Obaveza prijavljivanja lekara bila je neizbežna, jer bi oni lekari koji se nisu njoj podvrgli mogli biti kažnjeni. Kada se lekar upiše u registar dobija, "pismenu potvrdu", a kada napusti područje gde radi, dužan je bio da se javi Okružnom narodnom odboru da dobije ispisnicu bez koje se ne može upisati u imenik Ogružnog odbora na čiju je teritoriju došao. Iz sačuvanih "Upitnika za lekare" koji su korišćeni za upisivanje u registar lekara na području Timočke krajine došlo se do biografskih podataka za sledeće lekare:

Jokanović Lj. Dr Stevan, lekar opšte prakse, na službi u bolnici bratinske blagajne u Boru, rođen je 5. oktobra 1899. godine u Ahenu u Nemačkoj, Srbin po pravoslavnoj veri, jugoslovenski državljanin. Bio je oženjen i imao je četiri sina: Ljubomira, Živorada, Miloša i Vojislava. Medicinski fakultet je završio u Beogradu 1928. godine, a pravo na rad dobio 1929. Govorio je srpski, a služio se francuskim i nemačkim jezikom. Za vreme rata radio je u Brestovačkoj banji kao upravnik i banjski lekar i kao lekar bolnice bratinske blagajne. U narodno-oslobodilačkoj borbi je učestvovao "idejno i propagandno". Stanovao je u "borskom rudniku" u ulici Sarajevskoj broj 10.

Pedanov I. Dr Georgije, hirurug, lekar bolnice bratinske blagajne borskog rudnika, rođen je 31. marta 1887. godine u Neforošću, u poltovksoj guberniji u Rusiji. Rus je po poreklu, "jugoslovenski podanik" pravoslavne veorisповesti. Bio je oženjen i imao je sina Evgenija i ćerku Katarinu. Diplomirao je na medicinskom fakultetu u Odesi 6. septembra 1913. godine. Pravo na lekarsku praksu dobio je oktobra

1924. godine. Govorio je ruski i srpski. Posle kapitulacije Jugoslavije zaposlio se kao lekar hirurg bratinske blagajne borskog rudnika. U narodnooslobodilačkoj borbi je učestvovao "idejno".

Ivković S. Dr Božidar, lekar opšte prakse, upravnik bolnice bratinske blagajne borskog rudnika, rođen je 1902. godine u Prokuplju. Radio je honorarno kao zdravstveni referent za borski srez. Bio je Srbin, jugoslovenski državljanin, pravoslavne veroispovesti. Imao je ženu Sofiju i sina Danila. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Beogradu 1931. godine. Pravo na lekarsku praksu imao je od 1932. godine. Služio se francuskim i nemačkim jezikom. Od kapitulacije Jugoslavije 14. aprila 1941. pa do 25. avgusta 1942. proveo je u Nemačkoj kao jugoslovenski ratni zarobljenik, a od januara 1943. godine radio je lekar u bolnici bratinske blagajne borskog rudnika u Boru. U narodnooslobodilačkoj borbi učestvovao je "idejno". Stanovao je borskom rudniku u Ljubljanskoj ulici broj 2.

Anastasijević D. Dr Aleksandar, lekar opšte prakse u bolnici bratinske blagajne borskih rudnika u Boru, rođen je 16. jula 1900. godine u Kragujevcu. Bio je i lekar mesnog narodnog odbora u Boru. Bio je Srbin, jugoslovenski državljanin, pravoslavne veroispovesti. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Beču 1927. godine. Pravo na lekarsku praksu imao je od 1929. godine. Govorio je francuski i nemački jezik. Vreme kapitulacije proveo je kao lekar u bolnici bratinske blagajne u Boru. U narodnooslobodilačkom pokretu učestvovao je "idejno". Bio je oženjen, bez dece. Stanovao je u borskom rudniku u Sarajevskoj ulici broj 5 a.

Džinić Dr Fadil, ginekolog i operator, lekar hirurškog odeljenja bolnice mesne bratinske blagajne u Boru, rođen je 28. septembra 1909. godine u Banjoj Luci. Bio je Hrvat po poreklu, jugoslovenski državljanin, muslimanske veroispovesti. Završio je Medicinski fakultet u Zagrebu. Govorio je francuski i nemački jezik. Od kapitulacije Jugoslavije do 1942. godine proveo je kao asistent ginekološke klinike u Zagrebu, a od te godine do oslobođenja bio je na radu u Nemačkoj. Jedno vreme posle oslobođenja radio je na IV odeljenju Glavne vojne bolnice u Zagrebu, a posle toga u bolnici bratinske blagajne borskog rudnika. Bio je oženjen i imao je kćer Faridu.

Brenčić J. Dr Leopold, zubni lekar bolnice mesne bratinske blagajne u Boru, specijalista za usne i zubne bolesti, rođen je 18. oktobra 1905. godine u Petcu u Sloveniji. Slovenac po poreklu, jugoslovenski državljanin, katoličke veroispovesti. Završio je Medicinski fakultet u Pragu. Od kapitulacije Jugoslavije do oslobođenja proveo je kao zubni lekar u bolnici mesne bratinske blagajne u Boru. Nije učestvovao u narodnooslobodilačkom pokretu. Bio je oženjen, bez dece. Stanovao je u borskom rudniku u Sarajevskoj ulici broj 1.

Panajotović J. Dr Jovan, lekar bratinske blagajne u Majdanpeku, rođen je 1877. godine u Beogradu. Završio je Medicinski fakultet u Gracu u Austriji. Pravo na lekarsku praksu imao je od 1906. godine. Govorio je nemački jezik. Vreme od kapitulacije Jugoslavije do oslobođenja proveo je u Beogradu i Majdanpeku, gde je i posle toga radio kao lekar bratinske blagajne. U narodnooslobodilačkoj borbi nije učestvovao zbog starosti i bolesti. Bio je oženjen i bez dece.

Gligorijević I. Dr Milan, sreski sanitetski referent, rođen je 14. septembra 1895. godine u Donjem Milanovcu. Sporedna služba mu je bila lekar bratinske blagajne u Donjem Milanovcu i Direkcije rečne plovidbe. Bio je Srbin po poreklu, jugoslovenski državljanin, pravoslavne vere. Medicinski fakultet završio je 1930. godine u Beogradu. Pravo na lekarsku praksu imao je od 1931. godine. Nije imao posebnu specijalnost u struci. Govorio je nemački, francuski i rumunski. Nemci su ga zarobili 1941. godine kao upravnika vojne bolnice u Kruševcu i pustili kući u maju mesecu kao bolesnog. Od tada je živeo u Donjem Milanovcu kao otpušten iz državne službe od okupatora. Dobrovoljno je stupio u jedinice 25. divizije kao lekar 16. brigade 9. septembra. Radio je kao lekar u hirurškoj ekipi tih jedinica i kao epidemiolog do 30. marta 1945. godine, učestvujući u svim borbama tih jedinica po Srbiji i Bosni. Bio je oženjen i imao je dva sina.

Atanasković P. Dr Svetislav, malariolog, upravnik doma zdravlja u Negotinu, rođen je 3. maja 1895. godine u Mozgovu, u aleksinačkom srezu. Sporedna služba mu je bila sreski sanitetski referent i saobraćajni lekar. Bio je Srbin po poreklu, jugoslovenski državljanin, pravoslavne veroispovesti. Završio je Medicinski fakultet u Parizu 1924. godine. Pravo na lekarsku praksu imao je od 1925. godine. U vreme kapitulacije Jugoslavije bio je jedno vreme u zaprobjeništvo, da bi se obreo kao izbeglica u Negotinu gde je do oslobođenja saradivao sa sreskim narodnooslobodilačkim odborom. Bio je oženjen i imao je sina [6].

Stojković Đ. Dr Milan, lekar celokupnog lekarstva, privatni lekar, rođen je 20. aprila 1889. godine u Negotinu. Radio je i kao saobraćajni lekar. Srbin je bio po poreklu, jugoslovenski podanik, pravoslavne veroispovesti. Medicinski fakultet je završio 1924. godine u Parizu, a pravo na lekarsku praksu stekao je

1918. godine. Pre II svetskog rata bio je narodni poslanik i pokretao je inicijative za izgradnju vodovoda po nekim selima Negotinske krajine. Od kapitulacije Jugoslavije do oslobođenja bio je jedno vreme u zarobljeništvu, a zatim u Negotinu. U narodnooslobodilačkoj borbi je učestvovao kao lekar komande mesta i područja. Bio je neoženjen. Stanovao je u Dušanovoj ulici u Negotinu [7].

Andelković Dr Nikola, lekar opšte medicine, radio je kao uredski lekar-činovnik. Rođen je 28. decembra u Negotinu. Medicinu je završio januara 1924. godine kada je stekao i pravo na lekarsku praksu. Mobilisan je 6. septembra 1944. godine i radio je kao lekar komande mesta i područja. Bio je oženjen i otac jednog deteta. Stanovao je u Voskresenjskoj ulucu broj 13. u Negotinu [8].

Kostić K. Dr Miodrag, hirurg, upravnik bolnice u Negotinu i šef hirurškog odeljenja, rođen je 4. avgusta 1895. godine u Kragujevcu. Bio je po poreklu Srbin, jugoslovenski podanik, pravoslavne veroispovesti. Medicinski fakultet je završio 12. jula 1922. u Lionu, u Francuskoj. Pravo na lekarsku praksu stekao je 1923. godine. Govorio je dobro francuski, a služio se engleskim i nemačkim jezikom. Posle kapitulacije Jugoslavije bio je dve godine u zarobljeništvu, a nakon toga vratio se u Negotin. Nije učestvovao u narodnooslobodilačkoj borbi, osim što je lečio ranjenike. Bio je oženjen i nije imao dece. Stanovao je u ulici Kraljevića Marka broj 4. u Negotinu [9].

Arsović S. Dr Ljubica, specijalista za unutrašnje bolesti, šef odeljenja za unutrašnje bolesti negotinske bolnice, rođena je 25. decembra 1900. godine u Beogradu, Srpkinja po poreklu, jugoslovenski podanik, pravoslavne vere. Medicinski fakultet je završila u Beogradu 26. aprila 1926. godine, a pravo na lekarsku praksu stekla je 1930. godine. Služila se francuskim i nemačkim jezikom. U periodu od kapitulacije Jugoslavije do oslobođenja radila je kao lekar unutrašnjeg odeljenja zaječarske bolnice, a zatim na istoj funkciji od 15. jula 1945. godine u negotinskoj bolnici. Nije učestvovala u narodnooslobodilačkoj borbi. Bila je neudata. Stanovala je u ulici Stanoja Nešića broj 3, u Negotinu [10].

Pored pomenutih lekara, početkom 1946. godine na području Timočke krajine radili su i ovi lekari: Dr Radomir Nikolić iz Trnavca, rođen 1899. godine, radio je kao sreski sanitetski referent; Dr Cvetko Gligorijević iz Malog Jasenovca, rođen 1915. godine, radio je kao gradski sanitetski referent u Zaječaru; Dr Leko Đolović, rođen 1893. godine, obavljao je dužnost sanitetskog referenta u Knjaževcu; Dr Milutin Milenović, rođen 1901. godine u Knjaževcu, bio je lekar u istom mestu; Dr Aleksandar Pavlovski, rođen 1904. godine u Kijevu, Dr Kosta Mihajlović, rođen 1883. godine u Trnjanu i Dr Stevan Ilić rođen 1998. godine u Donjij Kamenici.

Izvori podataka : Istorijski arhiv Zaječar

1. IAZ, fond ONO, fascikla XXX/ 1945.
2. IAZ, fond ONO, faskila XXXI/1946.
3. IAZ, fond ONO, fascikla XXX, broj 1555/2/1945.
4. IAZ, fond ONO, fascikla XXX, broj 1555/2/1945.
5. IAZ, fond ONO, fascikla XXX, broj 1555/2/1945.
6. IAZ, fond ONO, fascikla XXXI, broj 2330/14/1946.
7. IAZ, fond ONO, fascikla XXXI, broj 2330/14/1946.
8. IAZ, fond ONO, fascikla XXXI, broj 2330/14/1946.
9. IAZ, fond ONO, fascikla XXXI, broj 2330/14/1946.
10. IAZ, fond ONO, fascikla XXXI, broj 2330/14/1946.